

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2021/1138

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE

voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2021/1138 van:

A., verblijvende te B., appellant, klager in eerste aanleg,

gemachtigde: mr. S. van der Eijk,

tegen

G., gz-psycholoog, (destijds) werkzaam te D., verweerder in beide instanties,

gemachtigde: mr. R.J. Peet.

1. Verloop van de procedure

A. - hierna klager - heeft op 10 augustus 2020 bij het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle tegen G. - hierna de gz-psycholoog - een klacht ingediend. Bij beslissing in raadkamer van 9 juli 2021, onder nummer 126/2020, heeft dat College de klacht kennelijk ongegrond verklaard. Klager is van die beslissing tijdig in beroep gekomen.

De gz-psycholoog heeft een verweerschrift in beroep ingediend.

De zaak is in beroep tegelijkertijd maar niet gevoegd met de zaak C2021.1137 behandeld ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 18 januari 2022, waar zijn verschenen de gemachtigde van klager mr. E.L. de Craen, waarnemend voor

mr. S. van der Eijk, en de gz-psycholoog, bijgestaan door mr. R.J. Peet. Klager heeft de zitting bijgewoond via een videoverbinding. De zaak is over en weer toegelicht.

Mr. De Craen heeft dat gedaan aan de hand van een pleitnota die mr. Van der Eijk reeds voorafgaand aan de zitting aan het Centraal Tuchtcollege heeft toegestuurd.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.

“2. DE FEITEN

Op grond van de stukken dient, voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht, van het volgende te worden uitgegaan.

Aan klager is een tbs-maatregel opgelegd. In verband hiermee heeft hij in de periode 2015-2017 in FPC-H. (hierna: H.) verbleven. Beklaagde was in die periode bij de behandeling van klager betrokken.

3. HET STANDPUNT VAN KLAGER EN DE KLACHT

De klacht heeft betrekking op het handelen van beklaagde gedurende en na klagers verblijf in de H..

Klager verwijt beklaagde – samengevat – dat:

- hij in de periode dat klager in de H. verbleef klager vals heeft beschuldigd van bedreigingen en ongepast contact van klager met werkgevers. Ook zou beklaagde hebben aangegeven dat klager afspraak-onbetrouwbaar zou zijn;
- klager ondanks telefonisch bezwaar op 22 mei in de Penitentiaire Inrichting

(hierna: PI) werd bezocht en daarna per 27 mei 2019 geplaatst is in de E., terwijl bekend was dat dit problemen zou geven;

- hij misbruik heeft gemaakt van oude beschuldigingen en deze heeft overgedragen aan een opvolgend behandelaar en dat beklagde duidelijk revanche wilde vanwege een eerder mislukte en onrechtmatige longstayaanvraag;
- zowel beklagde als de opvolgend behandelaar met een longstay dreigden als klager het niet eens zou zijn of niet akkoord zou gaan met de te volgen behandeling.

4. HET STANDPUNT VAN BEKLAAGDE

Beklaagde stelt zich in de eerste plaats op het standpunt dat de klacht niet-ontvankelijk is, omdat uit het klaagschrift niet kan worden opgemaakt wat beklagde wordt verweten. Subsidiar is beklagde van mening dat de klacht ongegrond is. Beklaagde herkent zich niet in de gemaakte verwijten en ontkent deze ten stelligste. Hij is van mening dat hij niet tekortgeschoten is in de zorgverlening aan klager en dat er geen sprake is van een zorgverlener die niet heeft gehandeld zoals een redelijk bekwame zorgverlener zou moeten handelen.

5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

5.1

Het college is van oordeel dat uit het klaagschrift en uit de toelichting daarop tijdens het vooronderzoek voldoende blijkt wat het verwijt is van klager ten opzichte van beklagde. Hoewel summier en niet altijd even helder heeft klager deze verwijten ook van feiten en gronden voorzien. Dat betekent dat de klacht ontvankelijk is.

5.2

Bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen gaat het er niet om of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de beroepsbeoefenaar bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

5.3

Het college stelt vast dat de diverse klachtonderdelen stuk voor stuk zeer summier en niet altijd even helder zijn onderbouwd. Ook in zijn reactie op het verweer van beklagde, waarin deze onder meer aangeeft zich totaal niet te herkennen in de verwijten, is een inzichtelijke onderbouwing van de verwijten uitgebleven. Klager heeft weliswaar allerlei schriftelijke stukken aan het college overgelegd waaruit volgens hem blijkt dat de verwijten terecht zijn, maar deze stukken betreffen grotendeels door hem zelf geschreven stukken die veelal niet goed te volgen zijn. Deze stukken kunnen dan ook niet dienen als objectiveerbare feitelijke onderbouwing van zijn klacht. Dit leidt tot de conclusie dat er geen klachtwaardig handelen door beklagde kan worden vastgesteld.”.

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Voor de beoordeling van het beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de feiten en omstandigheden zoals deze zijn vastgesteld door het Regionaal Tuchtcollege en hiervoor onder “2. De feiten” zijn weergegeven.

4. Beoordeling van het beroep

Procedure

4.1 In beroep is de schriftelijke klacht over het beroepsmatig handelen van de gz-psycholoog nog een keer aan de tuchtrechter ter beoordeling voorgelegd. Het Centraal Tuchtcollege heeft kennis genomen van de inhoud van die in eerste aanleg geformuleerde klacht en het daarover in eerste aanleg door partijen gevoerde debat. Het door het Regionaal Tuchtcollege gevormde zaaksdossier is aan het Centraal

Tuchtcollege gestuurd. In beroep is het debat door partijen schriftelijk nog een keer gevoerd, waarbij door ieder van hen standpunten zijn ingenomen naar aanleiding van de door het Regionaal Tuchtcollege vastgestelde feiten en de door dat College gegeven beschouwingen en beslissingen. Tijdens de mondelinge behandeling op 18 januari 2023 is dat debat voortgezet.

4.2 Het beroep van klager strekt ertoe dat zijn klacht alsnog gegrond wordt verklaard.

4.3 De gz-psycholoog kan zich vinden in de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege en stelt zich daarom op het standpunt dat het beroep van klager moet worden verworpen.

Beoordeling

4.4 Het beraad in raadkamer na de behandeling in beroep heeft het Centraal Tuchtcollege niet geleid tot andere beschouwingen en beslissingen dan die van het College in eerste aanleg. Dit betekent dat het beroep zal worden verworpen.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door: R. Prakke-Nieuwenhuizen, voorzitter; Y. Buruma en L.F. Gerretsen-Visser, leden-juristen en M.A.J. Hagens en A. de Keijser, leden-beroepsgenoten en N. Germeraad-van der Velden, secretaris.

Uitgesproken ter openbare zitting van 15 maart 2023.

Voorzitter w.g.

Secretaris w.g.